

1 Jussi Mattila

Sääntelyn purkamisen sietämätön tuska

Tarve liiallisen sääntelyn keventämiseen nousi esille jo vuosia sitten, Vapaavuoren asuntoministerikaudella. Silloin asia jäi tosin puheena asteelle, eikä varsinaiseen norminpurkuun päästy ollenkaan.

Nykyhallitus on tarttunut aiheeseen uudelleen ja nyt selvästi ponnekkammin. Säännösten purkamiseen onkin helppo ryhtyä, sillä mandaatti on vahva. Kansa on laajalti sitä mieltä, että säädösviidakossamme on karsimisen varaa. Myös elinkeinoelämä on tuonut esille, että ylisääntely on merkittävä talouskasvun este.

Purkutöissä on hyvä pitää mielessä, että läheskään kaikki sääntely ei ole haitallista. Tyhmänrohkeaksi ei pidä siis ryhtyä, vaan säädöksiä on purettava alkaen niistä, joiden kohdalla poistaminen tai lieventäminen tuottaa positiivisimman kokonaisvaikutuksen. Tuskin kukaan haluaa heikentää vaikkapa asuntojen ääneneristysvaatimuksia.

Betoniteollisuudessa merkittävää ylisääntelyä löytyy ympäristöluvituksesta. Saamme esimerkiksi vapaasti valaa betonia maata vasten, jopa pohjavesialueella ja rakentaa juomavesijärjestelmiä betonista. Mutta vaikkapa mittavikaisena samat betonituotteet päätyvät välittömästi jättekategoriaan, jossa tuotteiden käyttö on äärimmäisen säädeltyä. Hylkytuotteista tulee aina erikseen tutkia, liukeneeko tuotteista mahdollisesti jotakin, jotta niistä valmistettavaa betonimursketta voidaan käyttää maassa. Näin on tehtävä, vaikka tuotteiden koostumus tunnetaan tarkalleen.

Testit läpäisyyttäkään hylkytuotetta ei saa käyttää vapaasti, kuten esimerkiksi aivan samasta materiaalista valmistettua betonipaalua. Tuotteen sijainnista on myös pidettävä kirjaa, jotta se voidaan vaatia toimitettavaksi jätehuoltoon, mikäli rakenne poistetaan käytöstä. Sitä ei saa myöskään käyttää kuin maa-aineksella peitettynä.

Ei tarvitse olla kummoinenkaan ennustaja nähdäkseen, että karsittavien säännösten yksilöiminen tulee olemaan tuskallinen operaatio. Jokaista poistettavaa pykälää nousee lopulta puolustamaan joukko kansalaisia tai viranomaisia, joka pitää säädöstä välttämättömänä. Meille tullaan maalaamaan uhkakuvia siitä, mitä kauheaa tulee tapahtumaan, jos tiettyjä asioita vapautetaan pois "isoveljen" peukalon alta.

Epäilemättä säädöksiä purettaessa yhteiskunnan kontrolli asioihin vähenee, mutta se on vain siedettävä. Meillä ei ole varaa kontrolloida jokaista ilotulitusrakettia, vaikka joku niistä voikin aiheuttaa vahinkoa. Vastuu vahingoista on joka tapauksessa raketin lähettäjällä, ei luvan myöntäneellä viranomaisella.

Toivon, että hallitus seisoo päätöksensä takana ja hoitaa lupaamansa ylisääntelyn kohtuullistamisen viipymättä. Työssä tarvitaan sopivassa suhteessa harkintaa, päättäväisyyttä ja tietysti myös substanssiosamista – maalaisjärkeä unohtamatta. Momentum työlle on juuri nyt.

Jussi Mattila

Toimitusjohtaja, Betoniteollisuus ry

The intolerable pain of deregulation

The sitting Government has initiated more active efforts than before targeted at deregulation and alleviation of norms. The Government has a strong mandate for deregulation as there is wide agreement in Finland on there being a surplus of regulations in our red tape jungle. The business life also considers overregulation a significant barrier to economic growth.

All forms of regulation are not harmful of course. The dismantling of regulatory barriers must be started in areas where deregulation or reduction of regulations produces the most positive total impact. Surely nobody would want reduced requirements for sound insulation in residential buildings, for example.

For concrete industry, the environmental permit processes are heavily overregulated. For example, concrete can freely be poured against the ground, even in groundwater areas, and potable water systems can be built using concrete. But dimensional defects, for instance, render these same concrete products immediately into the waste category, and the regulations applied to them after that are extreme. In order to use reject products as crushed concrete on ground, they must always undergo analyses to ensure that nothing is dissolved from them. This must be done, even when the composition of the products is accurately known.

Even products that pass the tests cannot be used as freely as e.g. concrete piles made from the same material. The location of the product must also be tracked in case it is required to be delivered to a waste management process, if the structure is demolished. Moreover, the material may only be used covered with earth.

Specifying the regulations to be removed will be a painful operation. For every regulation proposed to be removed there will be a group of people or authorities who consider it necessary.

No doubt deregulation will reduce the control exercised by the society, but this must be accepted.

I hope that the Government will stand firm behind its decisions and carry out the promised efforts for reduction of overregulation without delay. The process requires contemplation, determination and naturally also factual knowledge in appropriate proportions. Not forgetting common sense either.

Jussi Mattila

Managing Director, Association of Concrete Industry in Finland